

Bembeke journal.

Jaargang nummer 17.

Editie 2.

24 april 2024

Dag allemaal,

Als jullie dit lezen dan gaan we alweer bijna onze laatste week in, het gaat deze keer wel heel erg hard allemaal.

Na terugkomst van het weekend in Lilongwe hebben we geleerd hoe je iemand kunt laten dansen van plezier. Heel simpel eigenlijk, namelijk door een paar schoenen van 12 euro voor hem te kopen.

Er zit hier in Bembeke een lokale schoenmaker. Zijn werkplaats is een bankje buiten en zijn gereedschap bestaat uit naald en draad, een mes en een hamer.

Ik heb er (voordat ik ze weggaf) ook wel eens schoenen laten maken waarvan de naald los was. Prima werk en voor maar liefst 800 kwacha, ofwel 40 eurocent, maar met de schoenen op de foto hierboven wist hij ook geen raad meer, vandaar de nieuwe.

Zoals we al eerder schreven is het hostel voor gehandicapte kinderen zo goed als klaar. Er moeten alleen nog gordijnen voor de ramen van de slaapzalen gemaakt worden. Toen Ans aanbood om de kleermaker mee te helpen met het maken van die gordijnen schrok Sister Grace zich een hoedje. Nee dat kon absoluut niet, Stel je voor zeg dat Ans zich verlaagde tot hulpje van een kleermaker, dat was volgens de zuster ver beneden haar stand.

Er wordt door de mensen van de aannemer hard gewerkt aan de keuken en als het een beetje mee zit is deze klaar voordat we gaan, misschien op wat afwerkdingetjes en schilderen na. De bouwvakkers werken 7 dagen per week en slapen en eten bij het werk, met alleen een matje en een dekentje of een trui aan.

Van de week links en rechts nog wat afspraken afgehandeld, de middelbare school bezocht i.v.m. leerlingen die de stichting sponsort en toen was het alweer vrijdag. Vrijdag op naar het Liwonde safaripark voor ontspanning en wat wilde dieren bekijken. Nou ja ontspanning!!!!!!!!!!!!!!

Het is een afstand van 140 kilometer en daar doe je 4 uur over. Het venijn zit 'm echt in de staart want over de laatste 30 kilometer doe je bijna anderhalf uur, met veel slalommen om permanent kuilen en gaten te ontwijken. Heerlijk zo'n rit.

Maar het was het waard. Een heerlijk ontspannen verblijf in een huisje zonder glas maar wel open met muskietengaas ervoor, dit vanwege de warmte.

Zoals gebruikelijk is alles kapot. Er was bijvoorbeeld geen warm water want de zonneboiler was kapot. Geeft niks, want het koude water komt uit een tank waar de hele dag de zon op staat, dus dat wordt vanzelf een beetje warm.

Vrijdagavond waren er als verrassing enkele optredens. Eerst een zanggroep uit Malawi, daarna een groep bijbelstudenten die in Malawi op stage waren en tot slot een optreden van een Gule Wamkulu.

Gule Wamkulu is een traditionele danser, onherkenbaar verkleed met een grote hoofdtooi. Deze dansers treden op bij bijzondere gebeurtenissen zoals bruiloften, maar ook uitvaarten en veel andere speciale gelegenheid. Deze traditie is zelfs door Unesco erkend.

Maandag hervatte het gewone leventje zich weer met een meeting met vertegenwoordigers van de overheid en de school voor speciaal onderwijs, over de start van het hostel in september, het aantrekken van medewerkers en de verwerking van de kosten.

We waren met 10 mensen, waarvan er 6 actief deelnamen en de andere 4 waren druk met hun telefoon (ook hier al doorgedrongen) en verveeld gapen. Het resultaat en de gemaakte afspraken waren goed en daar gaat het tenslotte om.

Zo'n 10 tot 12 jaar geleden hebben we een partij gebruikte schipperskleding van de Binnendieze gekregen, die in een van de containers vervoerd is naar Malawi en daar uitgedeeld. Het is wel grappig om nu nog mensen te zien rondlopen in diezelfde kleding.

Over kwaliteit gesproken.

Het weer is hier prachtig en het eten is lekker en gezond. Allemaal prima, maar waar zijn wij westerlingen vandaag de dag nog zonder internet. Nou dat merk je pas als je maar af en toe verbinding hebt en je tot de ontdekking komt dat wij eigenlijk geen dag meer zonder kunnen.

Dank voor de leuke reacties op onze eerste nieuwsbrief en neem ons niet kwalijk dat we vanwege de slechte verbinding moeilijk kunnen reageren.

Bijna twee jaar geleden hebben we een "paproject" opgezet, waarbij de kinderen van het speciaal onderwijs elke dag om 9 uur een bordje pap krijgen, dit omdat de meeste kinderen 'smorgens op de nuchtere maag naar school komen.

Dit project loopt uitstekend en we hebben vanuit Nederland al aardig wat giften voor dit project gekregen, dat doet een mens goed.

Zo, dat was het voorlopig wel weer.

Voor ons is het nog ruim een week te gaan en dan gaan we de koffers weer inpakken. Iedereen een gezellige koningsdag, met hopelijk voor jullie mooi weer.

Groeten uit Malawi,

Ans en Wil